

МІЛЯЄВА Людмила Семенівна (13. 11. 1925, Харків — 29. 10. 2022, Київ) — мистецтвознавець і педагог. Дочка С. Міляєва, дружина Сергія, мати Олександра, бабуса [Анастасії Подервянських](#). Доктор мистецтвознавства (1988), професор (1991), дійс. чл. НАМУ (2000). Член НСХУ (1952), НТШ (2001). Заслужений діяч мистецтв України (1992). Золота медаль НАМУ (2005). Ордени «За заслуги» 3-го ступеня (2012), княгині Ольги 3-го ступеня (2017). Закін. Київський університет (1950; викл. С. Маслов). Працювала в Києві: н. с., завідувач відділу дорев. мистецтва ДМУОМ (1949–62); водночас від 1962 — у Нац. академії образотвор. мистецтва і архітектури: від 1990 — професор кафедри теорії та історії мистецтва. Склала власну програму курсів: «Історія укр. мистецтва 19 — поч. 20 ст.» та «Історія укр. мистецтва 10–18 ст.». Увела в науковий обіг низку пам'яток, серед яких: рельєф «Св. Георгій з житієм» (кінець 11 — поч. 12 ст.), ікони «Покрова Богородиці» (кін. 12 — поч. 13 ст.), «Волинська Богородиця» (кін. 13 — поч. 14 ст.). Авторка розділів «Станковий живопис» у кн. «Історія українського мистецтва» (К., 1967, т. 1), «Искусство народов СССР» — «Искусство Украины (живопись, скульптура, графика) XVI–XVII вв.» (1974, т. 3) та «Искусство Украины (живопись, графика) XVII–XVIII вв.» (1976, т. 4; обидві — Москва), ст. «Церква Спасо-Преображення і поетика українського бароко» в альбомі «Сорочинський іконостас: Іконостас Спасо-Преображенської церкви в селі Великі Сорочинці Миргородського району Полтавської області» (К., 2010). Серед учнів — В. Мазур, О. Мінжулін, В. Откович, О.

Ошуркевич, І. Панич.

Основні праці

К. О. Трутовський. К., 1955; Українське мистецтво XIV – першої половини XVII ст. К., 1963 (співавт.); Стінопис Потелича. К., 1969; Росписи Потелича. Москва, 1971; Український середньовічний живопис. К., 1976 (співавт.); Спасо-Преображенская церковь села Великие Сорочинцы Полтавской области // Западноевропейски барок и византијски свет: Зборник радова СА научны скупа. Београд, 1991; Иконография и красноречие украинского барокко (роспись Навратной церкви Киево-Печерского монастыря) // Восточно-христианский храм. Литургия и искусство. С.-Петербург, 1994; Чудотворні ікони Богородиці в Києві XVII століття та образ Любецької Богоматері пензля Івана Щирського // Зап. НТШ: Пр. Секції мистецтвознавства. Л., 1994. Т. 227; The ukrainian icon 11–18th centuries. From byzantine sources to the baroque. S.-Petersbourg; Bournemouth, 1996; New York, 1997; Le icone XII – all XVII secolo. Dalle fonti Byzantine al Baroco. Rimini, 1997; The Icon of Saint George, with Scene of his life from the Town of Mariupol. Perceptions of Byzantium and its Neighbors. New York, 2000; Українська ікона XI–XVIII століть. К.; Мюнхен, 2007 (співавт.); Розписи восьмерика церкви св. Георгія в м. Дрогобичі Львівської області // Студії мистецтвознавчі. К., 2010. № 4; С. П. Подервянский. Творчество и судьба. 1916–2006. К., 2011; Семен Матвеевич Мильев. К., 2014.

Рекомендована література

1. Білецький П. Так триматися! // КіЖ. 1995, 29 листоп.;
2. Овсійчук В. Людмила Міляєва (до дня народж.) // Мист. обрії'2000: Альм. К., 2002;
3. Кара-Васильєва Т. Людмила Міляєва (до дня народж.) // Мист. обрії'2005–06: Альм. К., 2006;
4. Безгін І. Академіки. Життя в мистецтві. К., 2006;
5. Міляєва Людмила Семенівна: Бібліогр. покажч. К., 2015;
6. Слово шани колезі та вчителю // Студії мистецтвознавчі. К., 2015. Ч. 4;
7. Чегусова З. У zenіті зоряної слави (на пошану академіка Л. С. Міляєвої) // Там само. 2016. Ч. 1.

[С. М. Бушак](#)

Бібліографічний опис:

Міляєва Людмила Семенівна / С. М. Бушак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-67682>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).